

dr. Bene Gábor Sándor

A Szkíta-Pártus Jézus, a Magyarok Istene

MOTTO:

„Korántsem hihető, hogy a nemzet ősvallása azonnal, nyomtalanul enyészett volna el, és teljesen üres helyt engedett mindjárt egy új idegennyelven. ...amely eleve idegen nyelven lépett fel az őshit ellenében, annak megszentelt fogalmait kellett elnyomni, s velük a múltnak dicső s kedves emlékeit feledtetni: az eddigi istentiszteletet és arra vonatkozó nemzeti szertartásokat és százados szokásokat megsemmisíteni, azok helyébe újabb, eleve érthetetlen nem a nemzet élete s kedélyében születetteket ültetni.”

(Ipolyi Arnold 1929. 58. p.)

Bevezetés:

JÉZUST A KERESZTÉNYSÉG MIÉRT MONDJA ZSIDÓNAK?

Sokan gondolják azt, hogy a Biblia valóban egységes és az Ószövetségre épül rá az Újszövetség. Ám a zsidó Tórában és az azt befogadó Ószövetségben, a felismerhető a két külön „Isten” szerepe, s ezzel a **jehovista** és az **elohimista** elemek, érthetetlen keveredése.

Jelen dolgozat Jézus származását vizsgálja meg e két felfogáson keresztül.

JÉZUSNAK a zsidóknak tartott beszédéből Szt. János evangéliumában, VIII: 44. idézek: „Olyanok vagytok, mint apátok, az ördög, és ugyanolyan kéjszívűk vagytok, mint ő. Aki elejétől fogva gyilkos volt és nem ismerte el az igazságot, mert nincs benne igazság. Ha hazudott, a saját hazugságát mondta. Mert ő hazug és a hazugságok apja. **Mire a zsidók azt válaszolták.....** - „ – ezen utóbbi félmondatból már világos, hogy Jézus a zsidókhöz beszélt! S az is kiviláglik, hogy aki ilyen mondatokat vág a fejükhöz, az nem lehet közülük való!

A Bibliában szereplő júdeai Betlehem Jézus korában még nem létezett, s Jézus nem jászolban és nem Júdeában született! Kb. Jézus halála és feltámadása után 300 évvel alapított Betlehemmel szemben volt egy igazi Betlehem (Bitlahmi) a Galileának – vagyis gojok földjének csúfolt Adiabene tartományban, ami héber meghatározás szerint „galil hag gojiim” - vagyis a nem zsidók lakta föld. S Jézus sem názáreti, de nazarénus, ami a nagyon hasonló „nazír” szóból alakulhatott ki.

Azonban a Jézusban hívők a napi terhek mellett nem járnak utána az igazságnak, de sokan az Ószövetség (Tóra) népiertő borzalmi miatt inkább elfordulnak a vallástól és így Jézustól is. Jézus nem megváltóként érkezett, hanem a haláltól való félelem feloldását hozta magával azért, hogy erre tanítsa a népet - „ne engem imádjatok, hanem kövessetek”, mert nem a test és az anyag a lényeg, hanem a lélek, s „Én vagyok az út, az igazság és az élet!”

Van egy másik világ, ahonnan minden lélek jön és oda vissza is tér, s az a világ az igazi szereteten nyugvó valóság. Jézus nem bűneinket akarta megváltani, ezt csak a „bűnös zsidók” akarták! Ő készült a feltámadásra és a halálra is, mert tanítványainak sokszor elmondta mi fog vele történni. Nem engedte megmenteni magát, s látni akarta, hogy a minta - amit Ő ad -, mennyire hat az egész emberiségre, akinek az Atya szabad akaratot adott.

Sajnos a megszedített kereszténység a zsidók messiás-várását és a bűnök bocsánatának sok szempontból erkölcstelenítő hatását vette át akkor, amikor a Tóra, vagyis Mózes öt könyve az Ószövetségbe lett kanonizálva. Ám, hogy egyszerűbb legyen, már ott kilóg a lóláb az egyházak imáiban, hogy azt állítják, hogy minket az igaz Isten: kísértésbe visz! Az ima ugyanis így szól: „Ne **vígy** minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.” Csak egy szót kellene lecserélni: Ne **hagyj** minket kísértésben...

Rá kellene ébrednünk, hogy nem a testnek van lelke, hanem fordítva: a léleknek van teste, s Jézus azért jött, hogy ezt bebizonyítsa nekünk, de még a legbűnösebb népeknek, egyéneknek is! Jézus származási hamisítása éppen ezért fontos az ősrasszistáknak!

Jelen dolgozatom lényegét egy mondatban, Esztán Győző fogalmazta meg így: „**Ma már vitathatatlan tény, hogy az emberiség ókori történelmét újra kell írni.**”

Hogyan is vélekednek a fentiekről azok, akik ragaszkodnak az igazsághoz?

Példaként csak néhány idézet:

Pálfi Károly református főesperes szerint: *„Jézus vér szerinti galileai, tehát fajilag kevés köze van a zsidósághoz. Hitének pedig éppen semmi köze nincs a zsidók vallásához.”*

Zajti Ferenc szerint *„Jézus a Galileában megtelepedett szkíták közül származott... így Jézus nem a zsidó-psyhe kikristályosodása volt. Csak a vallás külső kerete szerint, amelybe a galileai őstelepülésű skythák is belekényszerítettek, tartozott Jézus a zsidóság törvénye alá. Különben lelkében, szellemében és fajtája eredése szerint a zsidóságtól teljesen idegen mentalitású skythasághoz volt tartozó.”*

Albert Schweizer írja: *„A modern kereszténységnek szembe kell néznie azzal a lehetőséggel, hogy bármikor felfedezhetik Jézusról a történelmi igazságot.”*

Magyar Adorján szerint:

„A Biblia nagyrészt (szkíta) ősnépeink hitregéinek a régi zsidók által többé-kevésbé átalakított gyűjteménye”

Kik azok a szittyák, akiket a görög történetírás szkítáknak nevezett?

Az időszámításunk előtti korszakok legjelentősebb, nem sémi, hanem turáni származású, hasonlóan ragozó és mellérendelő nyelveket beszélő, azonos vallási felfogású, s azonos szellemi fejlődést bejáró népek, kiket Herodotosz nevez el szkítának, pedig ők magukat más-más népnéven emlegették. Szkíták nem csak Mezopotámiában, de az akkor még nem teljesen belakott Euráziában is éltek. Ők a korszak ifjesztő lovas népei is, az akkor legfejlettebb tudás hordozói, akik a kézművesség-földművesség mellett az első szervezett népközösség a földön. Sztyeppei ősállamaik, városállamaik, régebbiek az egyiptomiaknál, indiaiaknál. Elsőként az ún. írott forrásokban a Királyi szkíták szerepelnek. Őket asszír és urartui feliratok említik az i.e. 8. ill. 7. században, amikor legelőváltás miatt Elő-Ázsiába költöztek. De volt egy ősnépi réteg, akik a Kárpát-

medencéből soha nem mozdultak ki, s talán a szkíta nyelv is ott alakult ki, de az írás kezdete biztosan.

(Lásd: Tatárlakai amulett!) Priszkosz rétor, ókori keletrómai diplomata feljegyzése szerint Attila hun király is szkíta volt.

Herodotosz írja, hogy a perzsák minden szkítát *szakának* neveznek, akik életében a legfontosabb volt a becsület és az igazság: „nekik azért nem kellett írott jog, mert szívükben élt az igazság, ami számukra a legfőbb törvény lett”! Nem meglepő módon az „Izrael” szó jelentése is a szkíta-magyar nyelven érthető meg. Azon a területen eredetileg szkíta eredetű törzsek éltek és alkottak államot. Mivel csak a sumir nyelv maradt fenn az agyagtáblákon, s a beszédben a magyar, így nézzük mit is jelent a mai zsidó állam neve?

Az ÍZ a magyar ős szónak felel meg, a RÉ az ősi napisten neve, s az él pedig a magyar él, vagyis létezik jelentésű. Így az **„ősi napisten életben van”** jelentésű a mai IZRAEL állam neve. Ez nem a héberekhez, hanem a szkítákhoz kötődik, mert az ottani 10 törzs nem szemita és nem jehovista volt, hanem az élő Isten (Elohim) szkíta követői, akiket a történetírás Sumer, Filiszteus, Avar, Daha, Szaka, Pártus, Masszagéta, Szarmata, Szabír, Szkíta, Hun, stb. neven említ.

A vérrel megpecsételt eskü, amint ezt ókori tudósítók nem egyszer leírták, kitüntetett szerepet játszott a szkíta népek életében. A szkíták-hunok illetve szövetségeseik is ragaszkodtak az esküvés, számukra hagyományos formájához.

Az esküvési szertartás lefolyását ekként írja le Hérodotosz:

„Szerződéseket pedig így kötnek a scythák, legyen az akárki, a kivel megkötik: nagy agyag serlegbe bort öntvén hozzá vegyítik a szerződő felek véré, árral megszúrván vagy késsel megvágván kevéssé testöket; azután belemártanak a serlegbe kardot, nyilakat, kétélű fejszét s hajító dárdát. S miután ezt megtették, hosszasan imádkoznak és azután mind magok a szerződő felek, mind legelőkelőbb kísérőik isznak a serlegből.” – IV. könyv, 70. szakasz (Télfy János fordítása).

Mert ismerjük a Bibliából ezt az aktust, amikor az utolsó vacsorán Jézus kezébe vette a kelyhet és így szól:

„IGYATOK EBBŐL MINDNYÁJAN, MERT EZ AZ ÉN VÉREM KELYHE, AZ ÚJ ÉS ÖRÖK SZÖVETSÉGÉ. S EZ A VÉR SOKAKÉRT KIONTATIK A BŰNÖK BOCSÁNATÁRA...EZT CSELEKEDJÉTEK AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE!

Ezek után lehetetlen, hogy valaki zsidónak gondolja Jézust, hiszen a zsidók irtóztak a vér fogyasztásától, mert azt tisztátalannak tartották! S ez a keresztény liturgiában, máig megőrződött gondolat-sor a szkíta vérszerződés másolata. (Kivéve a bűnök bocsánatát, amit a zsidók csempészték bele).

Nézzük a tényeket, amelyek bizonyítják, hogy Jézus nem volt héber!!

- Jézus halála és feltámadása utáni évtizedekben még maguk a judaisták kérték ki maguknak, hogy a nem zsidó területről származó Jézust zsidónak nevezzék. Ezért a Talmud írja le róla, hogy **Nimród fia**. (Talmud: Pesachim 91,a lap, Rasi)
- Zsidó papok sarlatánnak és csalónak nevezték Jézust, s a legkegyetlenebb büntetést kérték a fejére, amit egy zsidóval soha nem csináltak volna meg!
- „Három a magyar igazság”, s ez a hármasság nincs meg a zsidó hagyományban, nekik a 6-os szám a favorit- 600 ezer, 6 millió -, sőt a leginkább a 666!
- Édesanyja származása miatt sem lehetett zsidó, hiszen Mária nem volt szemita, hanem bizonyítottan pártus volt, tehát szkíta!
- Még ellenségei is egy Melkizedek rendi papnak nevezték. Ezért amikor megszületése után, jöttek hozzá a pártus bölcsek, tömjént hoztak neki, ami a szkíta mágusok jelképe volt. Tehát nem judaista papok vagy rabbik jöttek el hozzá a megszületése okán, hanem a szkíta pártusok küldöttei!
- A gyermek Jézust a hegy tetején lévő szkíta templomba vitték bemutatni, vagyis nem a zsidó zsinagógába!
- A zsidók tudták, hogy „Galileából nem támad Messiás” (Janos 7:52) (Sorolhatnám a tényeket tovább, de erre majd a szóbeli előadásban keríték sort!)

A bizonyítottan szkíta magyarság szakrális küldetése valószínűsíti, hogy a magyar vallás őskereszténysége valójában a szkíta ősvallásból ered. Vagyis a szkíta-pártus Jézus nem lehet más, mint a szélsőségesen pápista Habsburg korban agyonhallgatott, felejtésre ítélt: **Magyarok Istene!**

KI TEHÁT A MAGYAROK ISTENE?

Gyermekkoromban sokat töprengtem azon, hogy Petőfi milyen források alapján írta le híres sorait:

„A Magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk”? Azonban Berzsenyi Dániel sem adott erre magyarázatot, aki egy 1797-es táborban írt verset, a „Felkölt Nemességhez” címmel, így vetette papírra:

Él még Nemzetem Istene!
Buzgó könnyeimen, szent Öröm, ömledezz!
Állsz még, állsz, szeretett Hazám!
Nem dőlt még alacsony porba nemes fejed!

Petőfi azonban prófétaként mozgósítja a tömeget úgy, hogy akár a nemesség, akár a polgárság, de még a parasztság is érzi, hogy **nem a bibliai Jahvére**, nem a héberek ószövetségi istenére kell esküdni, hanem egy vallások feletti Istenre, a **Magyarok Istenére!** Valójában felhívja a figyelmet a vallási felekezeteket megosztó ellentétek átlépésére, a Habsburgok által erőltetett „ószövetségi Tóra-kereszténység” helyetti szeretet vallásra, amely szerinte a magyar szabadság vallása.

S ez a szabadság az, amelyről ma már biztosan tudhatjuk, hogy a **Szent Koronához** kötődik! Hiszen kizárólag azon szerepelt együtt a valódi, szkíta szentháromság, a Teremtő Atya, a Gyermeke (vagyis Jézus) és a szűzanya-Boldogasszony. Azonban a II. József nevű Habsburg trónbitorló lecseréltetett a Szent Koronánkon három eredeti tűzzománcképet azért, hogy az ősi szkíta szentháromság feledésbe merüljön.

Ám az ember szabad akaratot kapott, s így rá kell döbbernünk arra, hogy nem a test a lényeg, hanem az elpusztíthatatlan lélek! Őseink pedig pontosan tudták, hogy nem a testnek van lelke, hanem a léleknek van teste. Ugyan így nem a szakrális magyar királyoknak volt koronája, hanem a Szent koronának volt egy őt szolgáló királya! S mindez ma sincs másként, amikor a magyarok Nagyszonya az inkulturáció ellenére is: égi és földi királynőnk! Hiszen benne, az ősi hitünk Boldogasszonyában egyesült: a **Babba és a Mária**.

János evangéliuma 3.6 pontosan határozza meg a törvényt is, ami így szól:

„Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjenek a cselekedetei. Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy kitűnjék cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

A későbbi zsidó vezetők ugyanis felismerték, hogy ha ők nem is fogadták el Jézust megváltójuknak, a saját, régebbi előjáróik kegyetlen és gyilkos döntésének a következménye rájuk száll vissza! Ezért Jézus megölésének bűnét saját belső ügynek próbálták beállítani, s becsempészték a judaista elvek jó részét a keresztény dogmákba. Úgy gondolták, hogy felelőségük kisebb lesz, mert sajátjukként ítélték el, ami szerintük árnyalja a bűnt! Pedig nem erről van szó,

hanem a vallási hamisságról, vagyis szinte „kereskedői” megtévesztésről, tisztességtelen átverésről!

S ezen a ponton az ún. keresztény-politika és judaista érdek összefonódott!

Álláspontom szerint azonban egyik egyháznak sem lenne az negatív, ha sikerülne ettől az évezredes hazugságtól megszabadulnia. A keresztényeknek - s ez alatt az egyházaikat is értem -, igen nagy eredmény lenne, ha sikerülne a mózesi hamisításoktól megszabadulni. S ugyanígy a zsidó vallás is csak nyerhetne azzal, hogy a hamis kiválasztottsági mítoszt maga mögött hagyná és bátran elfogadná Jézust, mint nem zsidó származású messiást!

(Ha már szükségük van egy bűnöket megváltó messiásra!)

Jézus szűztől való születése is a szkíta-magyarok (Mah-garok, szabirok, hunok) eredetmondai változata, mert abban szereplő központi ember nem Ádám, hanem Álmos, hiszen az őszanya (Emese) álmában termékenyül meg az égi Istent jelképező turultól! Ennek vannak emlékei a kopt-kereszténységben, ahol sólyom termékenyít meg egy fekvő nőalakot, s szinte ugyanez jelenik meg a nagyszentmiklósi aranykincs egyik darabján is.

S arra a kérdésre, hogy Ki a magyarok Istene? - szerintem csupán egyetlen válasz lehetséges: az a szkíta Jézus, aki nem zsidónak született, nem ott ahol az egyházak hirdetik, nem azért amit tanítanak az iskolákban. Hisz Jézus egész élete, tanítása, személyisége, szemlélete feltűnően idegen a mai eltévelyedett judeo-kereszténységtől. Jóval a kivégzése után megpróbálták úgy beállítani, mintha Dávid házából származna, pedig maga Jézus is tiltakozott ez ellen: „Miért mondják az írástudók, hogy Jézus Dávidnak a fia?” (Márk 12,35) S amikor szenved a keresztben Jézus, ezt mondja még Márk evangéliuma szerint is: „Éli, éli! Lamma szabaktáni?” S ennek a fordítása biztosan NEM az, amit minden judeo-keresztény vallás tanít, ugyanis – a sorsát előre ismerő – Jézus nem kételkedhetett az Atyában, nem mondhatta azt, hogy „miért hagytál el engem” –, hanem az élő Istenhez Élihez (Elohimhoz) és NEM Jahvéhez szólt, s ezt a szkíta-magyar nyelvünk meg is őrizte! Így szerintem sokkal logikusabb ez a fordítás:

Éli eljön, megszabadítani! Hisz azok az emberi fájdalmak, amit akkor elszenvedni kényszerült, előhívhatták belőle ezt a fájdalmas mondatot! Ő az **élő Isten Atyát** kérte arra, hogy szabadítsa már meg az emberi szenvedéseitől...

Egyes héber emberek egyébként Jézust szkíta-pártus NAZÍR-nak nevezték – ami egyértelműen az Isten által felkent személyt jelent. E Nazírból eredhet a Názáreth városneve is, amelytől néhány kilométerre születik meg Jézus! S Petőfi Sándor korában ezt a tényt sokan ismerhették azok közül, akiket nem fertőzött meg a Habsburgok által erőszakosan terjesztett és a zsidó Tóra hatása alatt átalakított keresztény vallás. Igaz, akkoriban még nem találták meg a hitelesebb forrást, a Holt-tenger elhagyatott barlangjaiban a Krisztus előtti I. században működő szekta iratait. Sőt a másik fontos apokrif iratokat sem fedezték meg fel, amit Egyiptom homokja őrzött meg. Ez az utóbbi a Nag Hammadi könyvtár 13 kódexnyi anyaga, amely az un. kanonizált újszövetségi hagyomány számos részletével szemben, az ismert dogmáknak ellentmondó adatokat tartalmaz.

Szerintem az ókeresztény kor Jézusról alkotott felfogása csak a kanonizált és az apokrif iratok összevetése alapján lenne megérthető, miként az is nyilvánvaló, hogy ez döntően befolyásolná a szeretet vallást hirdető Jézusról a valóságos köztudatban élő képet akkor, ha azt tudományosan kielemeznék és közkinccsé tennék valaki.

Petőfi Sándor azonban korszerű műveltséggel rendelkezett, s valószínűleg olvasott olyan iratokat, tanulmányokat, amelyek tisztázhatták Jézus származását. Érdeemes lapozgatni Háy János „Jézus rejtett szavai” című kötetét, mert olvashatunk benne érdekességeket, bár a szerző nem szakít azzal a sajnálatos hamisítással, amit az egyházak terjesztenek, miszerint Jézus származása zsidó volt. Pedig eleve nem lehet Dávid-házi, mert szűznemzéssel született, így az apa személye nem lehet az, aki „nevelőapaként” szerepel a hivatalos Bibliában. Háy szerint az evangéliumokban olvasható Jézus tanításainak túlnyomó többsége már a Tóra által elferdített Ótestamentumban is fellelhető, és szerves részét jelenti a kor úgynevezett „rabbinikus hagyománynak”. Ez azonban nem fedi a valóságot, s bár „A Jézus rejtett szavai” című kötet enged némi bepillantást a kuliszák mögé, hiszen először közli hiteles magyar fordításban az imént említett Nag Hammadi-iratok egyikének, az apokrif Tamás-evangéliumnak szövegét. Ám a szerző következtetései nem állják ki a tudományosság igényét és próbáját.

Nézzük honnan ered a zsidó szó, hiszen a mózesi judaizmust kidolgozó nép neve eredetileg „héber” volt. Ám a Dávid király a juda elnevezésű törzsből származott, s mivel azt a törzset tekintették a törzsszövetség vezetőjének, róla nevezték át a népet is. Az eredeti 12 törzs közül csak kettő lehetett szemita, s egyet neveztek Juda néven. Mégis az állítólagos babiloni fogságból visszatér-

tek közös neve lett a héber jehudim, vagy a latin judaei. **(Kiejtéskor a dzsuda torzult el zsidóvá!)**

Azt biztosan tudjuk már, hogy 10 szkíta törzs hozta létre az ősi Izraelt, s a két déli törzs Juda és Benjamin eleinte nem tartozott a szkítákhoz, mert a sémi eredet és nyelv, sőt a vallás is, ezt megakadályozta. S Mózes utasítására, a kiválasztottság tudatával felvértezve, évszázadokkal később szövetkeztek az asszírokkal és gátlástalanul lemészároltatták a szkíta Izrael fiait. A nevet azonban megtartotta a zsidóság, mert nem fűződött hozzá vérfürdő, mint Judeához, vagyis pozitív kicsengése miatt „lenyúlták”, ahogy a sumér hexagramot, vagyis a hatágú csillagot is, amivel elvették a szkíták legfontosabb jelét. Ezzel a plágiummal is azt akarják „bizonyítani”, hogy ők – vagyis a zsidók – a legősibb nép a földön és nem a szkíták.

Az MTA szerint a szkíták mára teljesen kihaltak, de természetesen ez nem lehetséges, hiszen a gének jelen vannak, azok nem halnak ki, ráadásul az értékrend sem tűnt el, csak nyugszik a jobb időkre várva. S, hogy mi szkíták vagyunk, azt számtalan forrásban megtaláljuk, most csak Kézai Simont idézem, aki a kun-magyar vezér, azaz Keve eltemetése kapcsán írja: *„az országút mentén kőszobrot emeltek ünnepélyes körülmények között, s szkíta szokásoknak megfelelően elhantolták”*

Abban valóban van igazság, hogy a szkítaság hatalmas vérvesztéséget szenvedett, s ezt **Baráth Tibor** anyagából idézem: **„Az asszírok a Kr. e. 7 század végére az egész Közel-keleten megszerezték maguknak az uralmat, ahol minden államot leromboltak, minden népet tönkretettek, minden földet elpusztítottak. A szkíta-magyar népek szempontjából a tragédia mérhetetlen: biológiai állományuk minden képzeletet felülmúló veszteséget szenvedett és a nép maradéka, mint földönfutó a világ országútjára került. Aki tehát arra keres magyarázatot, hova lettek az ókori magyarok milliói, az asszír krónikák haláljegyzékein megtalálja rá a választ”**

A Jézus ellenes szadduceus irányzat vezetett a zsidó kereskedőknek a nyílt és a kettős mérce alapján vallásba is burkolt materializmusához, az anyagi világ és a pénz istenné emeléséhez! Jézus tehát egyszerre küzdött a héber kiválasztottsági mítosszal, a hitetlenséggel, a materializmussal és az idegen uralommal, vagyis az akkor „globális” római birodalommal. A szadduceusok tagadták a lélek létét, nekik csak a test számított, így ők voltak a Római megszállás alatti leggazdagabb héber réteg, valamint a materializmus alapvetői. Ez a korrump,

anyagba ragadt „arisztokrácia” nem a vezetésre legalkalmasabbak, hanem a bűnre csábítás erkölcsi relativizmusát képviselő gátlástalanok közössége. Nem is volt tehát véletlen, hogy a szkíta Jézus elítélésében ők vitték a főszerepet.

A magyar ősvallás a szkíta-, vagy mágus-kereszténység egyértelműen a jó és rossz küzdelmének tanát a fény és a sötétség harcában jelenítette meg. Ugyanezt vallották a gnózis hívei a gnosztikusok. Pl. a biztosan szkíta származású **Markion** is, aki szövegkritikai tevékenységével megtisztította az evangéliumot a zsidózó hamisításoktól és az Ótestamentumot el is vetette. Sajnos az egyház ezt nem fogadta el, mert addigra már ellepte a vezetése egy részét a materialista önzés.

Amíg Jézus Atya-fiú kapcsolata lett a szeretet mintája, addig a judaizmusban az úr-szolga viszony jelenik meg, s erre volt egykor szüksége a Római Birodalomnak. A hunok, pártusok éppen a másik utat, a szeretet útját választották. Ezért kellett Attilát és a hunokat barbár gyilkosoknak lefesteni évszázadok során ahelyett, hogy értékelte volna az egyház azt, hogy Attila nem pusztítja el Rómát, az akkor már jelentős mértékben bűnös várost! Mindez máig folyamatos. Hiszen 2015. március 7.-én egy iszlám terrorszervezet megkezdte Hatrá vagy Hátra, szobor-műkincseinek lerombolását. S az ősi szkíta arcokat, a több ezer éven át épen maradt szobrok fejeit lőtték szét azok, akiket talán holnap fogadnak be valamelyik európai államban, mint gazdasági menekültet, mint migránst! Ami még pártus-szkíta őseinktől „hátra maradt” ott, az 2015-ig Hátra városa volt.....ám sajnos csak volt, de ne csüggedjünk magyarok, mert minden - ami történik a világban - az csak próbatétel.

S a magyarság ezeket a próbatételeket ki fogja állni, s kapaszkodjunk bele Pió atya szavaiba: **„Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”**

S ezt még a zsidó Kajafás is tudhatta, hiszen szerinte:
„Ha Jézus emléke megmarad, az Ő népe magára talál!”